

ŠTEVILKA 2 • 1944/45 • LETNIK 75

Janko Samec

Oktober

To čas je, ko že v polni smo jeseni
in sadje raz drevesa se obira;
ko kmet vesel po kaščah se ozira,
poplačan je za trud svoj dragoceni.

V tem času smrt s požrešno roko pleni
v naravi, kjer življenje vse odmira
in dan se krajša, kakor da požira
sam sebe čas, ki zdaj se ves poleni.

Še voda v strugi nekam trudno teče,
kot da skrivnostna sila v njej ugaša
in sonce z neba več prav greti neče.

Raz drevje veter listje v dalj odnaša,
dokler nam z glasom žalostnim ne reče,
da končno smrt je pač usoda naša!

Martina Bidovc - Petančičeva

Moj dom

*Hišica bela
to je moj dom;
vedno pristrčno
ljubil ga bom.*

*Kdo bi mi kruška
dobrega dal,
posteljo meško
kdo mi poslal?*

*Oče in mati
moja sta tam;
jaz bi brez njih
revček bil sam.*

*Bogec očuvaj
ljubi moj dom,
jaz pa goreče
molil Te bom.*